

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 12Co/407/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6612215850
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 07. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ján Gandžala, PhD.
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2015:6612215850.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ing. Jána Gandžalu, PhD. a členov senátu JUDr. Petra Kvietka a JUDr. Zity Nagypálovej, v právnej veci navrhovateľa: POHOTOVOSTĚ, s. r. o., IČO: 35 807 598, so sídlom v Bratislave, Pribinova č. 25, zastúpeného právnym zástupcom Fridrich Paľko, s. r. o., IČO: 36 864 421, so sídlom v Bratislave, Grösslingova č. 4, v mene ktorého pred súdom koná doc. JUDr. Branislav Fridrich, PhD., advokát a konateľ, proti odporcovi: Slovenská republika, za ktorého pred súdom koná Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, so sídlom v Bratislave, Župné námestie č. 13, o náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy, o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Lučenec č. k. 13C/99/2012-108 zo dňa 27. 02. 2014, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu **p o t v r d z u j e**.

Odporcovi náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a**.

o d ô v o d n e n i e :

Odvolaním napadnutým rozsudkom okresný súd zamietol návrh navrhovateľa o zaplatenie majetkovej škody vo výške 875,00 € a nemajetkovej ujmy vo výške 2 200,00 €. Odporcovi náhradu trov konania nepriznal.

Z odôvodnenia rozsudku okresného súdu vyplýva, že navrhovateľ sa návrhmi na začatie konania domáhal voči odporcovi zaplatenia náhrady majetkovej škody a nemajetkovej ujmy z dôvodu nesprávneho úradného postupu exekučného súdu (Okresného súdu Lučenec), ktorý nerozhodol o žiadostiach súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie v zákonom stanovenej lehote.

Okresný súd v priebehu konania spojil sedem vecí rovnakých účastníkov na spoločné konanie, ktoré ďalej viedol pod sp. zn. 13C/99/2012. Okresný súd vykonal dokazovanie pripojenými exekučnými spismi týkajúcimi sa jednotlivých spojených konaní

Okresný súd uzavrel, že z vykonaného dokazovania jednoznačne vyplynulo, že Okresný súd Lučenec v exekučnom konaní rozhodol o žiadosti súdneho exekútora tak, že poverenie vydal po stanovenej 15 dňovej lehote je pravdivé len čiastočne. V konaniach sp. zn. 8Er/15/2009, 10Er/957/2010, 9Er/114/2009, 12Er/14/2009 a 14Er/17/2009 bolo poverenie vydané v 15 dňovej lehote od doručenia žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia. V konaní 5Er/805/2010 bolo poverenie vydané 15 dní po lehote, ale exekučné konanie skončilo vymožením pohľadávky a jej príslušenstva, teda žalobcovi ním tvrdená škoda, ktorá mala spočívať v nevymožení pohľadávky nevznikla. V konaní sp. zn. 5Er/1140/2009 poverenie bolo vydané po 15 dňovej lehote, ale súd v predmetnej veci robil úkony smerujúce k preskúmaniu návrhu na vykonanie exekúcie v spojení s exekučným titulom, pričom

poverenie bolo po takomto preskúmaní vydané a exekúcia naďalej prebieha. Vzhľadom na skutočnosť, že exekúcia sa vykonáva, a teda oprávnený má zákonnú možnosť vymôcť svoje právo, preto tvrdenie o tom, že mu vznikla škoda nie je pravdivé. V danom prípade nie sú splnené hmotnoprávne podmienky pre zodpovednosť štátu uvedenú v ustanovení § 9 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci, preto žaloba žalobcu je v plnom rozsahu nedôvodná.

Na rozhodnutie o trovách konania okresný súd aplikoval ustanovenie § 142 ods. 1, § 151 ods. 1, 2 zák. č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O. s. p.“).

Proti rozsudku okresného súdu podal navrhovateľ včas odvolanie. Domáhal sa zrušenia napadnutého rozsudku a vrátenia vecí okresnému súdu na ďalšie konanie. Vyjadril názor, že vo veci rozhodoval vylúčený sudca. Okresný súd rozhodol v jeho neprítomnosti, hoci na tento postup neboli splnené zákonné podmienky. Trval na osobnej účasti jeho právneho zástupcu na pojednávaní, ktoré bude vedené nestranným sudcom na nestrannom súde. Okresný súd mu odňal možnosť konať pred súdom, pretože sa nemal možnosť vyjadriť k tvrdeniam odporcu ani k vykonaným dôkazom, na ktorých okresný súd založil svoje rozhodnutie, čím došlo aj k porušeniu jeho práva na kontradiktórne konanie. Tvrdenia okresného súdu o dodržaní zákonných lehôt v exekučnom konaní nekorešponujú s časovými úsekmi uvedenými v odôvodnení napadnutého rozsudku. Neboli splnené zákonné podmienky na rozhodnutie bez nariadenia pojednávania a okresný súd vykonal dokazovanie, ktorého obsah a rozsah si bez uvedenia dôvodu určil sám. Zdôraznil presvedčenie o porušení jeho práva v exekučnom konaní na rozhodnutie v zákonnej lehote a vyjadril nepochopenie nad postupom okresného súdu, ktorý nekonštatoval porušenie jeho práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov, hoci zistil nedodržanie príslušnej zákonnej lehoty zo strany exekučného súdu. Napadnutý rozsudok označil za nepreskúmateľný, pretože sa vôbec nezaobrá uplatnenou majetkovou škodou a nemajetkovou ujmom.

Odporca sa k odvolaniu navrhovateľa nevyjadril.

Krajský súd, ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O. s. p.), vec preskúmal v rozsahu určenom ustanovením § 212 ods. 1 O. s. p., bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 O. s. p. a rozsudok okresného súdu podľa § 219 ods. 1 a 2 O. s. p. ako vecne správny potvrdil.

Podľa § 219 ods. 1 a 2 O. s. p., odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne. Ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Zo spisu okresného súdu vyplýva, že návrhmi na začatie konania, vedenými na okresnom súde pod sp. zn. 13C/99/2012, 13C/100/2012, 13C/103/2012, 13C/108/2012, 13C/140/2012, 13C/142/2012 a 13C/147/2012, sa navrhovateľ voči odporcovi domáhal vyčíslenej náhrady majetkovej škody a nemajetkovej ujmy spôsobenej okresným súdom ako exekučným súdom v exekučnom konaní tvrdeným nesprávnym úradným postupom, t. j. nerozhodnutím o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie v zákonnej lehote.

Uznesením č. k. 13C/99/2012-25 zo dňa 21.05. 2013, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 30.05.2013, okresný súd spojil konania vedené pod sp. zn. 13C/99/2012, 13C/100/2012, 13C/103/2012, 13C/108/2012, 13C/140/2012, 13C/142/2012 a 13C/147/2012, na spoločné konanie, ktoré je vedené pod sp. zn. 13C/99/2012.

Navrhovateľ navrhol vykonať dokazovanie len konkrétnymi exekučnými spismi okresného súdu. Priamo v návrhoch na začatie konania vzniesol navrhovateľ námietku zaujatosti všetkých sudcov okresného súdu, o ktorej riadne rozhodol nadriadený súd tak, že zákonného sudcu z pojednávania a rozhodovania pojednávaných vecí nevylúčil. Okresný súd doručil návrhy navrhovateľa odporcovi na vyjadrenie. Obidvom účastníkom konania doručil písomné poučenie účastníka konania okrem iného aj podľa § 120 ods. 4 O. s. p. Na pojednanie veci samej nariadil okresný súd pojednávanie, na ktoré riadne a včas predvolal právneho zástupcu navrhovateľa a zástupcu odporcu. Pred pojednávaním doručil navrhovateľ okresnému súdu žiadosť o zrušenie nariadeného pojednávania a opätovne aj obsahovo totožný návrh na prerušenie konania do rozhodnutia ústavného súdu o jeho sťažnosti proti

rozhodnutiu nadriadeného súdu o nevyhlúčení zákonného sudcu z prejednávania a rozhodovania veci. Okresný súd uznesením vyhláseným do zápisnice o pojednávaní žiadosti navrhovateľa o zrušenie nariadeného pojednávania nevyhovel a nariadil pojednávanie v neprítomnosti účastníkov konania. Následne vykonal dokazovanie pripojenými exekučnými spismi, vyhlásil dokazovanie za skončené a verejne vyhlásil napadnutý rozsudok. K spisu okresného súdu sú pripojené v napadnutom rozsudku uvedené konkrétne exekučné spisy ohľadne exekučných konaní, v ktorých mala byť navrhovateľovi podľa návrhu nesprávnym úradným postupom exekučného súdu spôsobená tvrdená škoda.

Odvolanie navrhovateľa nie je dôvodné.

Odvolačný súd preskúmal všetky podstatné odvolacie námietky navrhovateľa ako aj predchádzajúce konanie spolu s napadnutým rozsudkom okresného súdu a udáva, že sa v plnom rozsahu stotožňuje so skutkovými a právnymi závermi okresného súdu, osvojuje si dôvody napadnutého rozsudku okresného súdu a v zmysle § 219 ods. 1 a 2 O. s. p. na ne v celom rozsahu poukazuje. Na zdôraznenie správnosti napadnutého rozsudku a reagujúc na odvolacie dôvody navrhovateľa odvolací súd udáva, že okresný súd na základe vykonaných dôkazov dospel k správnym skutkovým zisteniam, na ktoré aplikoval správne ustanovenie právneho predpisu a súčasne vec správne právne posúdil. Záver okresného súdu o nenaplnení predpokladov zodpovednosti odporcu za škodu považuje aj odvolací súd v celom rozsahu za správny, pretože navrhovateľ nepreukázal tvrdený nesprávny úradný postup exekučného súdu v spornom exekučnom konaní. Z dôvodu, že odvolací súd je rozsahom a dôvodmi odvolania navrhovateľa viazaný (§ 212 ods. 1 O. s. p.), pri posudzovaní veci sa zaoberal len námietkami navrhovateľa uvedenými v odvolaní a procesným postupom okresného súdu, ktorý predchádzal vydaniu napadnutého rozsudku z hľadiska, či došlo k vadám, ktoré mali za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (§ 212 ods. 3 O. s. p.).

Odvolačná námietka navrhovateľa, že v prejednávanej veci rozhodoval vylúčený sudca nie je dôvodná. Tvrdenie o vylúčení zákonného sudcu z prejednávania a rozhodovania veci založil navrhovateľ na argumente, že tento je sudcom rovnakého súdu, ktorý mu ako exekučný súd svojim nesprávnym úradným postupom mal spôsobiť uplatnenú škodu. Súdna prax dospela k ustálenému záveru, že dôvod na vylúčenie sudcu nezakladá sama skutočnosť, že sudca má prejednať a rozhodnúť vec, v ktorej odporcom je súd, na ktorom tento sudca vykonáva súdnictvo (pozri napríklad uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3Nc/14/2010 zo dňa 31.05.2010). Dôvodom na vylúčenie sudcu nie je bez ďalšieho ani to, že vykonáva súdnictvo na súde, ktorý údajne podľa tvrdenia navrhovateľa svojim nesprávnym úradným postupom v inej právnej veci založil zodpovednosť odporcu za majetkovú škodu a nemajetkovú ujmu (pozri napríklad uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 6Cdo/201/2013 zo dňa 19. 06. 2013, sp. zn. 3Cdo/102/2013 zo dňa 11. 03. 2013 alebo sp. zn. 3Cdo/202/2013 zo dňa 12. 09. 2013, rovnako aj uznesenie Najvyššieho súdu Českej republiky sp. zn. 30Cdo/727/2011 zo dňa 27. 04. 2012). O navrhovateľom vznesenej námietke zaujatosti zákonného sudcu riadne rozhodol nadriadený súd s tým, že zákonného sudcu z prejednávania a rozhodovania veci nevyhlúčil. Zo spisu okresného súdu súčasne vyplýva, že uznesenie nadriadeného súdu bolo účastníkom riadne doručené. Iné (nové) dôvody zaujatosti zákonného sudcu navrhovateľ v odvolaní neuviedol.

Odvolačná námietka navrhovateľa, že mu okresný súd uskutočnením pojednávania v jeho neprítomnosti a vykonaním dokazovania exekučnými spismi v jeho neprítomnosti odňal možnosť konať pred súdom a porušil jeho právo na kontradiktórne konanie tiež nie je dôvodná. Zo spisu vyplýva, že predvolanie na pojednávanie doručil okresný súd právnemu zástupcovi navrhovateľa riadne prostredníctvom pošty a včas s poskytnutím päťdňovej zákonnej lehoty na prípravu na pojednávanie. Navrhovateľ žiadal o zrušenie pojednávania v podstate z dôvodu, že zákonný sudca je vylúčený z prejednávania a rozhodovania veci, iný dôvod na odročenie pojednávania neuviedol. O námietke zaujatosti sudcov okresného súdu vznesenej navrhovateľom nadriadený súd riadne rozhodol. Nesúhlas navrhovateľa s rozhodnutím nadriadeného súdu nie je dôležitým dôvodom na odročenie pojednávania, pretože navrhovateľovi zostáva zachovaný odvolací dôvod spočívajúci v tvrdení, že rozhodoval vylúčený sudca (§ 205 ods. 2 písm. a/ O. s. p. v spojení s § 221 ods. 1 písm. g/ O. s. p.). Na vykonanie pojednávania v neprítomnosti riadne a včas predvolaného navrhovateľa preto boli podľa odvolacieho súdu splnené zákonné podmienky (§ 101 ods. 2 O. s. p.). Postupom okresného súdu v súlade so zákonom nemôže dôjsť k odňatiu možnosti účastníka konať pred súdom. K odňatiu možnosti navrhovateľa konať pred súdom nedošlo ani v rámci dokazovania. Okresný súd síce vykonal dokazovanie na pojednávaní v neprítomnosti účastníkov konania (§ 101 ods. 2 O. s. p.), toto však pozostávalo len s oboznámením sa

s exekučnými spismi, ktorý dôkaz navrhol vykonať samotný navrhovateľ priamo v návrhoch na začatie konania s tým, že navrhovateľ bol účastníkom uvedených exekučných konaní a teda obsah exekučných spisov z hľadiska tvrdených skutočností o dobe od podania žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie do rozhodnutia exekučného súdu mu bol nepochybne známy, pretože z exekučných spisov vyplýva, že všetky rozhodnutia boli navrhovateľovi riadne doručené. Iné (vecné) dokazovanie okresný súd nevykonal. Odvolací súd v zhode s okresným súdom dospel k záveru, že v tomto rozsahu vykonané dokazovanie je dostatočné na rozhodnutie vo veci samej. Pokiaľ navrhovateľ v odvolaní namietal, že mu nebolo doručené vyjadrenie odporcu k návrhu, je potrebné pripustiť, že zo spisu skutočne nevyplýva doručenie vyjadrenia odporcu k návrhu navrhovateľovi. Táto vada konania však nemala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (§ 212 ods. 3 O. s. p.) a podľa odvolacieho súdu ani nemohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (§ 205 ods. 2 písm. b/ O. s. p.), pretože okresný súd jednak nerozhodol len na základe argumentov odporcu uvedených vo vyjadrení k návrhu a jednak je odvolaciemu súdu z jeho činnosti známe (§ 121 O. s. p.), že totožné vyjadrenie k návrhu navrhovateľa podal odporca aj v nespočetnom množstve ostatných právnych vecí navrhovateľa a odporcu prejednávaných odvolacím súdom, v týchto konaniach bolo vyjadrenie navrhovateľovi doručené a teda jeho obsah je navrhovateľovi nepochybne známy. K odňatiu možnosti navrhovateľa konať pred súdom nedošlo ani postupom okresného súdu, ktorý osobitne nerozhodoval o opätovne podanom návrhu na prerušenie konania, pretože o obsahovo úplne totožnom návrhu na prerušenie konania okresný súd právoplatne rozhodol jeho zamietnutím. Preto i keď tu bol dôvod na zastavenie konania o opätovne podanom návrhu na prerušenie konania, táto skutočnosť nemá za následok nesprávne rozhodnutie okresného súdu vo veci samej (§ 212 ods. 3 O. s. p.), a preto na ňu odvolací súd neprihliadal.

Navrhovateľ v odvolaní spochybnil záver okresného súdu o nepreukázaní nesprávneho úradného postupu exekučného súdu, keď trval na porušení svojho práva na rozhodnutie v zákonnej lehote. Odvolací súd v plnom rozsahu súhlasí aj so záverom okresného súdu o nepreukázaní nesprávneho úradného postupu exekučného súdu pri rozhodovaní o žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie ako jedného z predpokladov zodpovednosti odporcu za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci. Ťažisko argumentácie navrhovateľa o nesprávnom úradnom postupe exekučného súdu spočívalo v tvrdení, že k vydaniu poverenia na vykonanie exekúcie došlo po uplynutí zákonnej pätnásťdňovej lehoty. Odvolací súd podotýka, že vzhľadom na množstvo exekučných konaní, ktoré navrhovateľ iniciuje pred okresným súdom, je ústavne akceptovateľná aj relatívne dlhšia lehota nevyhnutne potrebná na vykonanie tejto činnosti (pozri napríklad uznesenia Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. IV.ÚS 606/2012 zo dňa 14. 12. 2012 alebo sp. zn. II.ÚS 245/2013 zo dňa 25. 04. 2013).

Nakoniec navrhovateľ v odvolaní namietal aj nedostatočné odôvodnenie napadnutého rozsudku, ktorý sa podľa neho vôbec nezaobera uplatnenou majetkovou škodou a nemajetkovou ujmom. Ani v tomto smere však nemožno podľa názoru odvolacieho súdu okresnému súdu nič vytknúť. Nakoľko navrhovateľ v konaní nepreukázal jeden z kumulatívnych obligatórných predpokladov zodpovednosti odporcu za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci (t. j. nesprávny úradný postup exekučného súdu), v súlade so zásadou hospodárnosti konania nebolo potrebné sa v odôvodnení rozsudku osobitne zaoberať nepriznaním uplatnenej škody a nemajetkovej ujmy. Táto skutočnosť preto v žiadnom prípade nespôsobuje navrhovateľom tvrdenú nepreskúmateľnosť napadnutého rozsudku.

Vzhľadom na uvedené odvolací súd rozsudok okresného súdu podľa § 219 ods. 1 a 2 O. s. p. v celom rozsahu ako vecne správny potvrdil a to vrátane závislého výroku o trovách konania, ktorý bol tiež vecne správny a odôvodnený plným úspechom odporcu v konaní, ktorý však žiadne trovy konania nežiadal nahraďiť.

O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 224 ods. 1 O. s. p. v spojení s § 142 ods. 1 O. s. p., podľa ktorého účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal. Odporca bol v odvolacom konaní v plnom rozsahu úspešný a vzniklo mu voči plne neúspešnému navrhovateľovi právo na náhradu trov konania. Keďže však odporca neurobil žiadny návrh na rozhodnutie o trovách odvolacieho konania a ani mu žiadne nevyplývajú zo spisu, odvolací súd mu náhradu trov odvolacieho konania proti navrhovateľovi nepriznal.

Toto rozhodnutie prijal senát krajského súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu nie je odvolanie prípustné.